

Antonio Fournarakis - Έδρασε στην Αργεντινή, τη Βολιβία και την Ισπανία του 1936

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

✎ Γράφτηκε από τον/την Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης (μτφρ και επιμ.)

Εκδήλωση του συνδικάτου στο χώρο της εστίασης της Federacion Obrera Local (FOL) της πρωτεύουσας της Βολιβίας La Paz

Ο Antonio Fournarakis ήταν Αργεντινός ελληνικής καταγωγής ο οποίος συμμετείχε, μεταξύ των άλλων, στο αναρχικό κίνημα της Ισπανίας κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου και της αντίστασης στο φρανκικό φασισμό.

Πριν μπούμε στις όποιες λεπτομέρειες, να σημειώσουμε ότι στα αρχεία του Νησιού Έλις (Ellis Island) των ΗΠΑ, που υπήρξε ο τόπος άφιξης αμέτρητων μεταναστών στη “Γη της Επαγγελίας” αναφέρεται κάποιος Antonio Fournarakis, που εισήλθε ως μετανάστης στις ΗΠΑ στις 19 Σεπτέμβρη του 1919, ηλικίας 39 χρόνων, προερχόμενος από το Καστέλι της Κρήτης. Ωστόσο, δεν είναι γνωστό εάν είναι συγγενής ή όχι του Antonio Fournarakis.

Προφανώς, ο Antonio Fournarakis (ή Fournarakis ή Fournarakis ή Furnerakis, όπως επίσης αναφέρεται) δραστηριοποιήθηκε στο αναρχικό κίνημα της Αργεντινής (γίνεται αναφορά μερικές φορές στο άτομό του ως ο “Αργεντινός”), αλλά και σε αυτό της Βολιβίας. Ο ιστορικός Angel J. Cappelletti στο βιβλίο του “Anarchism in Latin America” (AK Press 2017) γράφει ότι σύμφωνα με τον Βολιβιανό

ιστορικό του εργατικού κινήματος Guillermo Lora (στο έργο του "Historia del movimiento obrero boliviano" - "Ιστορία του βολιβιανού εργατικού κινήματος") ο Antonio Fournarakis ήταν αναρχικός προερχόμενος από την Αργεντινή, που το 1926 βρισκόταν στην πρωτεύουσα της Βολιβίας La Paz και ήταν μέλος της Federation Obrera Local (FOL - Τοπική Εργατική Ομοσπονδία) της πόλης και, μάλιστα, στις εσωτερικές εκλογές για τη θέση του γενικού γραμματέα της οργάνωσης ηττήθηκε από τον Desiderio Osuna. Ο Lora γράφει ότι ο Fournarakis εργαζόταν στο εργοστάσιο φωσφόρου της περιοχής και ότι βρισκόταν ως εξόριστος στην Βολιβία, επειδή καταδιωκόταν ως ενεργό μέλος της FORA. Ο ίδιος ιστορικός αναφέρει ότι οι αναρχικές και αναρχοσυνδικαλιστικές οργανώσεις της εποχής και οι δραστηριότητές τους στη Βολιβία ήταν έργο κυρίως αγωνιστών από άλλες χώρες. Ως εξέχουσες φυσιογνωμίες αναφέρει τους Antonio Fournarakis, τον Χιλιανό Armando Trevino, ο οποίος ήταν μέλος της IWW, τους Περουβιανούς Fransisco Gamarra και τα αδέρφια Navarro και Paulino Aguilar, τον Ισπανό Mantilla (ο οποίος δρούσε με το ψευδώνυμο Rusinol), τον Μεξικό Renejel και τον Αργεντινό Huerta.

Επίσης, σύμφωνα με άλλους ιστορικούς, ο Fournarakis δραστηριοποιήθηκε και στη Βραζιλία, πριν πάει στη Γαλικία της Ισπανίας. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι ο Fournarakis δραστηριοποιήθηκε στην American Continental Workers' Association (ACAT – Αμερικανικός Ηπειρωτικός Εργατικός Σύνδεσμος) μια οργάνωση, που ήταν βασικά συνομοσπονδία αναρχοσυνδικαλιστικών οργανώσεων σε χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Δεν γνωρίζουμε την ακριβή ημερομηνία της άφιξης του Fournarakis στην Ισπανία. Στη Γαλικία ανέλαβε όχι μόνο τη διεύθυνση της αναρχικής εφημερίδας "Brazo y Cerebro" (που μεταφράζεται χοντρικά ως "Μπράτσο Και Εγκέφαλος"), αλλά και βοήθησε ενεργά και αποφασιστικά στην ανασυγκρότηση του τοπικού αναρχικού κινήματος σε όλες του τις εκφράσεις, Ελευθεριακά Αθήναια (Ateneos), εργατικές και γυναικείες ομάδες. Ωστόσο στην περιοχή υπήρχαν αρκετές διαφωνίες και προβλήματα μεταξύ των διαφόρων αναρχικών ομάδων, με αποτέλεσμα την μη ικανοποιητική ανάπτυξη της FAI. Ειδικότερα, υπήρχαν αρκετές προστριβές μεταξύ των ομάδων της FAI της πρωτεύουσας της περιοχής La Coruña και εκείνων άλλων μικρότερων πόλεων όπως της El Ferrol, κυρίως εξαιτίας της αντίθεσης μερικών μελών της οργάνωσης στη συμμετοχή στις λεγόμενες Επιτροπές Άμυνας, στις οποίες συμμετείχε ο Fournarakis καθώς και στην ομάδα στην οποία ανήκε.

Υπήρχαν προφανώς αρκετοί αναρχικοί (συμπεριλαμβανομένων και γνωστών ονομάτων) που δεν εντυπωσιάζονταν με τη FAI και τη δράση της. Ο Julian Carballo, ένας από τους οργανωτές των Επιτροπών Άμυνας στη Γαλικία, είπε ότι η FAI δεν είχε αξιόλογη παρουσία στην περιοχή και αντιμετώπιζε αρκετά προβλήματα ανάπτυξης. Μια επιστολή της Επιτροπής Χερσονήσου της FAI αναφέρεται στον Fournarakis και την ομάδα στην οποία ανήκε, ότι αποχώρησαν από τη FAI, με την αιτιολογία ότι η παρουσία του ή της ομάδας του στην οργάνωση κρατούσε άλλους έξω από αυτή, αλλά η Επιτροπή Χερσονήσου αναγκάστηκε να δεχθεί ότι η προσδοκόμενη ή υποσχόμενη συμμετοχή στη FAI δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

Τον Απρίλη του 1936 έγινε μια περιφερειακή διάσκεψη της FAI στη La Coruña, όπου τέθηκαν επί τάπητος όλα αυτά τα προβλήματα και επιτεύχθηκε σύγκληση απόψεων και περισσότερο συντροφικές σχέσεις. Ο Fournarakis ήταν εκπρόσωπος των αναρχικών ομάδων της πόλης El Ferrol στη διάσκεψη αυτή. Ωστόσο, η παρουσία του στη διάσκεψη δεν ήταν αρεστή από τους αναρχικούς της La Coruña κάτι που οδήγησε στην αποχώρηση του Fournarakis από τη FAI. (Αλλά ακόμα και μετά την αποχώρηση υπήρξαν αναρχικοί στην περιοχή που αρνούσαν να ενταχθούν στην οργάνωση).

Την περίοδο του εμφυλίου πολέμου, όμως, ο τότε περιφερειακός γραμματέας της FAI, Jose Gonzalez, αποκατέστησε τις σχέσεις με τον Fournarakis και τον τυπογράφο Antonio Varela, με στόχο την

ανασυγκρότηση της οργάνωσης στην περιοχή, αλλά η προσπάθεια αυτή υπονομεύτηκε από τη δράση κάποιων “βαλτών” (όπως αναφέρεται) μέσα στην οργάνωση με αποτέλεσμα να μπει η αστυνομία στη στενή παρακολούθηση της ομάδας του Fournarakis καθώς και μιας άλλης αναρχικής ομάδας στην περιοχή του Levante στην οποία δραστηριοποιείτο ο Jaime Baella.

Ο Fournarakis οργάνωσε, πράγματι, την τοπική αντίσταση μετά τον Ιούλη του 1936 εκ μέρους της FAI. Επίσης, ο ίδιος φέρεται ότι πήρε ενεργό μέρος στην αναρχική εξέγερση του Δεκέμβρη του 1935 στην περιοχή της Γαλικίας.

Ήταν γύρω στα 40 όταν σκοτώθηκε στις 10 Ιούλη 1937 στη La Coruña, μαζί με την Alicia Dorado, όταν η εθνική φρουρά επιτέθηκε στο σπίτι της δεύτερης που λειτουργούσε ως κρησφύγετο και τόπος συναντήσεων. Η Alicia Dorado λειτουργούσε ως σύνδεσμος μεταξύ του Fournarakis και του Πορτογάλου αναρχικού Julio Acebedo Veiga (μέλους της Ομοσπονδίας Εξόριστων Πορτογάλων Αναρχικών – FAPE) στις προσπάθειές τους να ανασυγκροτήσουν τη FAI στην περιοχή. Στο ίδιο σπίτι φέρεται ότι συναντιόνταν ο Fournarakis με την μοδίστρα Pilar Suarez Marantes με την οποία μάλλον είχε σχέσεις. Πάντως, από την επίθεση της εθνικής φρουράς στο σπίτι προσπάθησε να διαφύγει ο Julio Acebedo που πήδηξε στην ταράτσα του διπλανού σπιτιού αλλά πυροβολήθηκε από απέναντι μπαλκόνι και σκοτώθηκε. Φαίνεται ότι είχε συγκροτηθεί ένα δίκτυο ασφαλών αναρχικών σπιτιών για να κρύβονται οι αγωνιστές ή και για συνελεύσεις κ.λπ. Έτσι πριν από το σπίτι της Alicia Dorado, ο Fournarakis κρυβόταν στο σπίτι της Aurora Miguelez Pena Maria και σε αυτό της Seijas Sanchez.

* Τα πιο πολλά στοιχεία για το κείμενο αυτό προέρχονται από την μπροσούρα με τίτλο “Anarchism in Galicia” της αγγλικής αναρχικής βιβλιοθήκης-αρχείου Kate Sharpley Library, και περιέχει κείμενα, αφηγήσεις και άλλα, σε μετάφραση από τα ισπανικά του Paul Sharkey. Σύνοψη κειμένου Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης, 3 Σεπτέμβρη 2011. Ελαφρές προσθήκες και μικρές αλλαγές έγιναν τον Αύγουστο του 2018.

εργατική τάξη

κοινωνικοί αγώνες

αναρχική ιστορία

αναρχικό κίνημα

εργατικό κίνημα

αναρχοσυνδικαλισμός αναρχοσυνδικαλιστές